

Dragi bogoslovi,

dok vās i vaše odgojitelje bratski pozdravljam, izražavam vam svima srdačnu dobrodošlicu u sjedište Đakovačko-osječke nadbiskupije, u Đakovo – »srce Slavonije«, i u župe naše nadbiskupije koje Vam pružaju svoje gostoprimstvo. Radujem se časti i dužnosti koja je pripala našem Bogoslovnom sjemeništu da organizira 7. kongres bogoslova Crkve u Hrvata, prisjećajući se kako su ovi dvogodišnji susreti započeli upravo u Đakovu, 2006. godine, kad smo obilježavali dvjestotu obljetnica od ustanovljenja našega Sjemeništa u Đakovu. Radost toga slavlja htjeli smo tada podijeliti sa svim drugim sjemeništima u Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini, te smo vas tom prigodom pozvali u goste k sebi u Đakovo. Raduje nas što ste proteklih godina nastavili s organiziranjem Kongresa bogoslova Crkve u Hrvata te što se ova, sada već hvalevrijedna tradicija, vraća na svoje početke, u Đakovo.

Mnogi ste u našem, istočnom dijelu Hrvatske, u Slavoniji, vjerojatno po prvi puta. Želim vam reći da ste došli među dobrohotne i ponosne ljude i kršćane, poznate po bogoljubnosti, rodoljublju, gostoljubivosti i širini srca! Kao nadbiskupijska zajednica trudimo se oko oživotvorenja odluka Druge biskupijske sinode đakovačke i srijemske, proglašene 2008. godine. Biskupijska sinoda je u mnogome obnovila lice naše mjesne Crkve, pokrenula je brojne vrijedne pastoralne inicijative i procese. No, sinodska obnova očituje i naš umor te naše slabosti. Poziva nas na hrabrost vjernosti Kristu te na ustrajnost u ostvarenju evangelizacijskog poslanja naše mjesne Crkve u Slavoniji, Baranji i Zapadnom Srijemu te u suvremenom hrvatskom društvu danas. Zahvalni smo Bogu za taj milosni izazov i dar.

U Slavoniju se desetljećima doseljavalo iz različitih dijelova Hrvatske te Bosne i Hercegovine, tako da ćete vjerojatno ovih dana naići ovdje na ljude te obitelji koje su u Slavoniju nekad doselile i iz Vašega zavičaja. No, o Slavoniji se posljednjih godina u hrvatskoj javnosti govori kao o regiji u kojoj su oskudica i siromaštvo snažnije prisutni nego u drugim hrvatskim krajevima. Nažalost je točno da veliki broj mladih, pa čak i čitave obitelji, danas odlaze iz Slavonije ne samo u druge hrvatske krajeve, nego i u tuđinu – u potrazi za boljim prosperitetom i životnim standardom. To nas zabrinjava i žalosti. U takvim prilikama nastojimo kao Crkva biti glas vedre nade, utemeljene u raskršću i uskrsnom Kristu Gospodinu.

Znam da u mnogim sredinama iz kojih i vi potječete nije puno bolja situacija te da ćete zasigurno sasvim spontano pokazati svoju blizinu, podršku i razumijevanje s onim članovima naše nadbiskupijske zajednice koji se trude nositi s raznim poteškoćama i ostati na svojoj grudi. Pozivam Vas i potičem da svojim identitetom i poslanjem budete nositelji i glasnici nade. U vama, dragi bogoslovi, naime, prepoznajemo sadašnjost i, još više, proročki dinamizam te glas budućnosti Crkve u našem hrvatskom narodu. Svojim se darovima već sada velikodušno predajte tom poslanju.

Za geslo vašeg Kongresa izabran je poticaj koji je apostol Pavao uputio kršćanskoj zajednici u Efezu: »Živite dostojno poziva kojim ste pozvani« (usp. Ef 4,1b). Tim istim riječima sv. Ivan Pavao II. započeo je svoju homiliju na velebnom euharistijskom slavlju, održanom u sportskoj zračnoj luci u Osijeku 7. lipnja 2003. godine. I nastavio je pitanjem te odgovorom: »A koji je to kršćaninov poziv? Odgovor je zahtjevan i jasan: kršćaninov poziv jest svetost.«

O prošlogodišnjoj svetkovini Svih svetih papa Franjo je poručio: »Dragi prijatelji, svijetu trebaju sveti i svi smo mi, bez izuzetka, pozvani na svetost. Ne bojte se!«. Nadodao je da smo pozvani hoditi putem svetosti, a taj put ima ime i lice: Isus Krist.

U navedenim mislima dvojice papa riječ je o općem pozivu svih Kristovih vjernika na svetost. Dok taj poziv želi doprijeti do srca svakoga kršćanina, zasigurno da na osobit način zahvaća i nosi srca svih vas koje Krist posebnim pozivom izabire za rast Crkve i posvećenje svijeta. U vama bogoslovima i svećenicima on rađa jasnim i nepodijeljenim predanjem te odgovorom čitavim vašim bićem. Bilo je lijepo, stoga, nedavno, na jednom katoličkom portalu, pročitati riječi vašeg kolege prošlogodišnjeg mladomisnika, koji je na pitanje »Što želiš postići u budućnosti kroz svoj poziv?«, sasvim spontano i jednostavno odgovorio: »Želim biti dobar čovjek i svet svećenik.«

Dragi bogoslovi, želim vam da u tom odgovoru prepoznate i sami sebe te svoj osobni odgovor na pitanje što želite postići kroz budući svećenički život. Budite dobri i plemeniti ljudi te sveti svećenici. »Sa svom poniznošću i blagošću, sa strpljivošću živite dostojno poziva kojim ste pozvani« (Ef 4,1).

Želim Vam dva lijepa i ugodna dana među nama!

U Đakovu, 12. ožujka 2018.

✠ Đuro Hranić
nadbiskup